

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kfv.IV.37.173/2025/4.

A tanács tagjai: Dr. Kalas Tibor a tanács elnöke

Dr. Kiss Árpád Lajos előadó bíró

Dr. Balogh Zsolt bíró

Dr. Bögös Fruzsina bíró

Dr. Hajas Barnabás bíró

A felperes: Felperes1

Cím3

A felperes törvényes képviselője: Dr. Mándó Tibor Ügyvédi Iroda

(eljáró ügyvéd: Dr. Mándó Tibor - ügyvéd)

Az I. r. alperes: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

Cím1

Az I. r. alperes képviselője: Dr. Jáger Kristóf András – kamarai jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti tárgyú közigazgatási jogvita

(hiv. szám: 106-T-31653-5/2024. számú határozat)

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

Az elsőfokú bíróság jogerős határozata: Fővárosi Törvényszék 31.K.703.974/2024/9. számú

ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes nemzetség állampolgár, aki a Azonosító számú, 2024. június 30-áig érvényes tartózkodási engedély birtokában 2024. május 21-én vendég-önfoglalkoztatás célú tartózkodási engedély iránti kérelmet terjesztett elő az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Vármegyei Regionális Igazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) előtt.

[2] Az elsőfokú hatóság a 106-1-51242/2024-T. számú határozatával a kérelmet, a harmadik országbeli állampolgárok beutazására és tartózkodására vonatkozó általános szabályokról szóló 2023. évi XC. törvény (Btátv.) 17. § (1) bekezdésének d), f) és g) pontjai, a 19. § (1) bekezdése alapján elutasította, mivel a felperes nem felelt meg a törvényben foglalt feltételnek: nem igazolta tartózkodási célját, magyarországi megélhetését, valamint az egészségügyi ellátások teljes körére sem minősült biztosítottnak.

[3] Az alperes a felperes fellebbezése folytán eljárva a 106-T-31653-5/2024. számú határozatával az elsőfokú döntést helybenhagyta és a fellebbezést elutasította. A Btátv. 17. § (1) bekezdés f) pontja és a 226. § (1) bekezdés a) pontja alapján megállapította, hogy a felperes megélhetése nem volt igazolt.

Az elsőfokú ítélet

[4] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy a felperes keresetének gerincét az az eljárásjogi kifogás képezte, amely szerint az alperes a tényállásból okszerűtlen, iratellenes következtetést vont le, azt azonban, hogy az okszerűtlen következtetés mely a megelőző eljárás részét képező irat tekintetében vált iratellenessé, nem jelölte meg.

[5] Az eljárt bíróság értékelte, hogy a keresetben megjelölt havi jövedelem, valamint emellett a 2024. márciusi – júliusi havi jövedelmek nem alapozták meg a feltételezett okszerűtlen következtetést és az iratellenességet sem, mivel az ágazati szabályozás – Btátv. 17. § (1) bekezdés f) pontja és a Btátv. végrehajtásáról szóló 35/2024. (II. 29.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) – tételesen nem jelöli meg a kérelem elfogadhatóságként azon jövedelem nagyságát, amely alapján a megélhetést a hatóságnak meg kell állapítania. Rögzítette, hogy pusztán a havi jövedelmek tételes felsorolása – az azt terhelő egyéb kiadások nélkül – akkor eredményezhetné a jogsértés megalapozottságát, ha az ágazati jogszabály a tartózkodás (rész) feltételeként a havi vagy időszaki jövedelem nagyságát tételesen előírná.

[6] A jogerős ítélet szerint az alperes a megélhetés tekintetében tett megállapítását, a felperes bankszámla adatainak tételes vizsgálata alapján, a felperes által csatolt okiratok alapján egyéniesítve vizsgálta és értékelte. A felperes által csatolt (a Policy Agenda által közzétett 2020. évi kutatás) az egyedi vizsgálattal és értékeléssel szemben a perben az alperes megállapítása alapján jelentős tény (ellen-)bizonyítására a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 268. § (1) bekezdéssel szemben alkalmatlan volt, a kutatásban rögzítettek igénybevételével a bíróság a perben jelentős tények megállapításához felhasználható, a mérlegelés során figyelembe vehető bizonyítékhoz nem juthat. Rögzítette továbbá, hogy a felperes által befizetett adó figyelembevételét sem a tételes jogi ágazati jogszabályok, sem pedig a gyakorlat nem teszi lehetővé.

[7] Az eljárt bíróság hivatkozott arra, hogy a felperes maga is rögzítette, hogy a Bank1 vezetett számla valós képet nem mutathatott, a Revolut számlája adatait és az adótartozással kapcsolatos előadást pedig a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. (4) bekezdése szerint figyelmen kívül hagyta, mivel arra a felperes a megelőző eljárás során nem hivatkozott.

[8] A jogerős ítélet kitért arra, hogy az, hogy a felperes a magyarországi megélhetését a múltban benyújtott kérelme során a szükséges mértékben igazolta, nem eredményezhette azt, hogy a felperes megélhetése kapcsán igazolt jövedelem, anyagi javak és megtakarítása a később kérelmezett, újabb tartózkodási engedély kiállításához is megfelelő mértékű lett volna. Ezen felül a felperes e hivatkozását a korábban igazolt jövedelem, anyagi javak és megtakarítás tekintetében csak állította arra bizonyítási eszközt nem csatolt. Rögzítette, hogy az alperes a felperes tényállításával egyezően állapította meg, hogy a felperes a futárkodásból származó bevételeit a Wise számlájára kapta, azonban az, hogy ezen jövedelméből rendszeresen félre tenne, csak a Bank1 tekintetében volt vizsgálható. Azonban maga is akként nyilatkozott, hogy az két hónapja élt, – és egyebekben valós képet nem mutathatott a pénzügyei tekintetében – ekként a rendszeresség bizonyítására alkalmatlannak ítélte. A felperes személyes meghallgatására vonatkozó bizonyítási indítványa kapcsán arra a

következtetésre jutott, hogy a felperes szükségleteinek és azok összegének, mint perben jelentős ténynek a bizonyítására hitelt érdemlően csak okirati bizonyítási eszköz alkalmas, ezért azt elutasította.

[9] Az elsőfokú bíróság megállapította továbbá, hogy a felperes a Kp. 39. § (1) bekezdésében foglalt keresetindítási határidőn túl adta elő, hogy a Btátv. és Vhr. alapján a megélhetés költségeit fedező havi jövedelem kapcsán nem lehet további feltétel az, hogy a kérelmezőnek tartós megtakarítása is legyen, továbbá a felperesnek az adóhiánya oka és annak kizárólagosan a felperes havi jövedelméből történő megfizetése alperesi értékelésének elmulasztására való hivatkozásait, ezért ezeket nem vizsgálhatta.

A felülvizsgálati kérelem

[10] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, melyben annak befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontjaira hivatkozással kérte. Kifejtette, hogy a joggyakorlat egységességének kialakítása érdekében, illetve a jogszabály félreértelme elkerülése, így különösen a Btátv. 17. § (1) bekezdése f) pontja, azaz a megélhetés alátámasztottsága értelmezése végett szükséges, hogy a Kúria állást foglaljon az ügyben. Állította továbbá, hogy a megélhetés igazolása körében a jogszabályban foglaltaknak teljeskörűen eleget tett. A felperes a felülvizsgálati kérelemben vitatta a bizonyítékok értékelésének okszerűségét és állította, hogy 2023-ban nagyságrendileg a perbelivel megegyező összeg rendelkezésre állása mellett a hatóság engedélyező döntést hozott.

A Kúria döntése és jogi indokai

[11] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet megvizsgálta és megállapította, hogy a befogadás feltételei nem állnak fenn.

[12] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés

miatt indokolt.

[13] A Kúria megjegyzi, hogy a Kp. 117. § (4) bekezdése nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadásra. A befogadásról döntő bíróság a felülvizsgálati kérelem alapján vizsgálja meg, hogy az ügyben olyan kérdés merül-e fel, amely a Kp. 118. § (1) bekezdésének rendelkezései alá tartozik.

[14] Hangsúlyozza a Kúria, hogy a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, de azt indokolni, illetve a fennállását bizonyítékokkal alátámasztani nem kell, a bíróság pedig a fél által megjelölt befogadhatósági okhoz nincs kötve. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a felülvizsgálatot kérő félnek elegendő lenne mindössze a befogadhatóság törvényi jogcímére utalnia. Annyit mindenképpen ki kell fejtenie, hogy az adott ok(ok)ból miért tartja szükségesnek a felvetett jogkérdés Kúria általi eldöntését. Így kerülhet ugyanis abba a helyzetbe a Kúria, hogy a fél szempontjait értékelhesse a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról hozandó döntése körében. Ellenkező esetben a fél szempontjainak figyelembevétele lehetetlen lenne, ami nyilvánvalóan nem volna összhangban a felülvizsgálati eljárás céljával, mert módot adna a jogerős határozat önkényes felülbírálatára. (Kfv.VII.38.157/2021/2.)

[15] A Kúria a befogadhatóság tárgyában hozandó döntése körében kizárólag a Kp. 118. § (1) bekezdésében felsorolt befogadási ok(ok) fennállását vizsgálhatja, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt, annak alapját képező jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, mert arra csupán a már befogadott felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatában van törvényes lehetőség. (Kfv.IV.37.483/2023/2.)

[16] A Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. (Kfv.IV.37.679/2020/2.)

[17] A felperes a felülvizsgálati eljárás lefolytatását a jogkérdés különleges súlya, társadalmi jelentősége okán is kérte. A felvetett jogkérdés különleges súlya akkor állapítható meg, ha a vizsgált jogkérdés túlmutat a konkrét ügyön, nagy számú új típusú ügy esetén a jogegység, vagy a jogbiztonság érdekében szükséges a Kúria iránymutatása. Az ügyek társadalmi jelentősége jellemzően akkor mutatható ki, ha olyan jogkérdés merült fel, amely a társadalom széles körét közvetlenül, vagy közvetve érinti. (Kfv.IV.37.960/2020/2.) Mindez azt jelenti, hogy az adott ügy – illetve a bíróság által abban elfoglalt jogi álláspont – ne csak

az adott ügyben érintettekre legyen kihatással közvetve, hanem az adott ügyben nem szereplő jogalanyok helyzetét illetően is irányt mutasson. (Kfv.III.37.778/2020/2.)

[18] A Kúria megállapította, hogy a felperes nem mutatta be, hogy a bírói gyakorlat nem egységes, illetve a támadott jogerős ítélet ellentétes jogértelmezése miatt fenyegetne a jogegység megbomlásának veszélye. Nem hivatkozott e körben a bírói gyakorlat megváltoztatását, továbbfejlesztését, felsőbb bírósági iránymutatást igénylő jogi problémára sem. A felperes által előadottak nem valószínűsítették a befogadás indokoltságát. A rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatásának szükségességét önmagában nem alapozza meg, hogy a fél a jogerős ítéletet jogszabálysértőnek tartja, az abban foglaltakkal nem ért egyet. (Kfv.VII.37.357/2022/2.)

[19] A Kúria az ügyben a felvetett jogkérdés különleges súlyát, illetve társadalmi jelentőségét sem látta megállapíthatónak, jelen ügy ugyanis a jogalanyok széles körét sem közvetlen, sem közvetett módon nem érinti, ilyen körülményre a befogadási ok megjelölésén túl a felperes sem hivatkozott. A felülvizsgálati bíróság továbbá nem észlelte az adott ügytípus – és a benne foglalt jogkérdések – tömeges számban történő előfordulását sem.

[20] Hangsúlyozza végül a Kúria, hogy a befogadás tárgyában hozandó döntése során nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kellett vizsgálnia; a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatásának megalapozásához ezért önmagában nem elégséges, hogy a fél a jogerős ítéletben foglaltakat adott esetben téves jogértelmezésen nyugvónak tartja. (Kfv.IV.37.306/2024/3.) Megállapítható, hogy a felperes felülvizsgálati kérelme nem jogegységesítési kérdést, hanem a bizonyítékok elsőfokú bíróság által elvégzett értékelésének helyességét vitatta.

[21] A Kúria gyakorlatában a bizonyítékok mérlegelésén alapuló ítélet felülvizsgálati eljárásban eredménnyel csak akkor támadható, ha a bíróság a tényállást iratellenesen állapította meg, illetőleg a bizonyítékok mérlegelése kirívóan okszerűtlen volt. Az eljárás bíróság ítéletében a Kp. 78. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdése szerint állapította meg a tényállást, döntésének jogi indokolása a Kp. 84. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 346. § (5) bekezdésében foglaltaknak megfelelt. A felperes érvelése és felülvizsgálati kérelmében megfogalmazott kérdései valójában a bizonyítékok ismételt egybevetésére, értékelésére, felülmérlegelésére irányult, amire a Kúriának nincs jogszabályi lehetősége, e tekintetben a kúriai jogértelmezés kiforrott. (Kfv.I.35.610/2021/2 Kfv.IV.37.314/2023/4.)

[22] A kifejtettekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a felperes felülvizsgálati kérelme felsőbb bírósági iránymutatást igénylő kérdést nem vet fel, jelen ügyben a befogadás feltételei nem állnak fenn, ezért a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdésére alapítottan megtagadta és erre tekintettel az azonnali jogvédelem iránti kérelemről nem döntött.

A döntés elvi tartalma

[23] A felülvizsgálati kérelem befogadása megtagadásának van helye, ha az abban foglaltak nem támasztják alá a rendkívüli jogorvoslati eljárás lefolytatásának a Kp. 118. § (1) bekezdésében meghatározott lehetőségét.

Záró rész

[24] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül határozott.

[25] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték megfizetésről rendelkeznie nem kellett.

[26] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2025. április 15.

Dr. Kalas Tibor s.k.

a tanács elnöke

Dr. Kiss Árpád Lajos s.k.

előadó bíró

Dr. Balogh Zsolt s.k.

bíró

Dr. Bögös Fruzsina s.k.

bíró

Dr. Hajas Barnabás s.k.

bíró